

אור הגנוז

ברסלב

דברי חיזוק ואמונה ע"פ תורתו של רביה"ק, הנחל נובע מקור חכמה, צדיק יסוד עולם, רבי נחמן מברסלב זיע"א

גיליון 285

התחזקות

יש צדיק אמיתי, שזוכה לחיות חיים טובים, שאין בהם שום חיסרון. והוא דווקא נראה כחריש, מחמת שאינו שומע כלל שום קול של זה העולם, כי כל הקולות של זה העולם הם רק מן החסרונות, כי כל אחד צועק על חסרונו, ואפילו כל השמחות שבעולם הם מן החיסרון שנתמלא לו. ועל כן הוא נקרא חריש, כי אצלו לא עולה כלל חסרונות העולם, והחיים הטובים שלו הם לחם ומים, אבל בלחם ומים שלו יכולים להרגיש כל העצמים והריחות והמראות שבעולם, עד שיחיו על ידם חיים טובים באמת, בלי שום חיסרון.

ישראל דב אודסר

התחזקות

עלינו לדעת, להאמין ולזכור תמיד, שהשם יתברך נמצא איתנו תמיד, בכל מקום ובכל זמן, יהיו אשר יהיו מעשינו והמקום בו אנו נמצאים. אם לא נאמין ונכיר בעובדה פשוטה זאת, הרי שלא הגענו אל תכלית חיינו ואין אנו מבצעים נכון את יעודנו. כאשר תחזור בנו המודעות הזאת, הרי שיפתחו העניים לראות והלב להבין, את כל הנפלאות הסובבים אותנו.

פתאום הכל יקבל משמעות, יש תכלית וסיבה לכל מה שעובר עלינו בחיים, שום דבר אינו במקרה, כל הפרטים הקטנים שיש לנו ואותם אנו חווים מצטרפים למנגינה גדולה ונפלאה, השגרה שכה הורגלנו אליה תשנה את פניה ותחליף גוונים בכל עת, לפתע נגלה את סוד ההתחדשות, כל רגע הוא רגע חדש, יש משמעות לכל מעשה, דיבור ומחשבה. שום דבר אינו מקרי או מובן מאיליו, הכל עובר כחוט השני ומצטרף למנגינה חדשה, בתוכנית הגדולה של חיינו. אנתנו מזהים את יד הבורא בכל, רואים את השגחתו הנפלאה, ומקבלים ממנו מסרים והדרכה, והינה הלב מתמלא באהבה ובהכרת תודה על הכל.

חודש טוב ומבורך

יצא לאור ע"י אור הגנוז ברסלב
www.orphaganuz.co.il

נא לשמור על קדושת הגיליון

אור פני המנורה רבי נתן - ליקוטי הלכות

וזה פרוש בהעלותך את הנרות אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות וזה מעשה המנורה מקשה זהב וכו'. אור המנורה זה בחינת אור הצדיק האמת שהוא עיקר אור המאיר בכל העולמות, מכל שכן בעולם הזה, וכל האורות שבעולם כולם נמשכין ממנו. ועל כן אור המנורה מאיר ע"י השמן, כי שמן הוא בחינת אויר הנח והזך שזהו בחינת שמן המשחה.

וזהו אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות. פני המנורה - זה בחינת הצדיק האמת, הרב האמת שבדור, שבעת הנרות הם שאר הצדיקים אמתיים הנמשכים ממנו כענפים מאילו, שהם בחינת תלמידיו. והזהיר הכתוב שכל שבעת הנרות שהם בחינת כלליות כל הצדיקים שבדור כולם יהיה השתדלותם להאיר אל מול פני המנורה, להמשיך אור הצדיק האמת בעולם שהוא היחיד בדורו, שהוא בחינת נקודת האמת שבין הצדיקים, שהעיקר להמשיך אורו בעולם, שע"י זה יתתקן הכל.

כי יש כמה צדיקים אמתיים וכולם אמת, אבל יש צדיק שהוא בחינת נקודת האמת שבין הצדיקים, שהיא עיקר עיקר עצם האמת, בחינת אבן טוב, שהיא עיקר האור המאיר האמת בכל העולמות. וכל מי שצריך לקבל אמת צריך לקבל ממנו. כי שאר כל הצדיקים, מכל שכן שאר הכשרים והעולם, כולם הם בחינת חלונות אצלו, ועל כן האמת של שאר הצדיקים אינו יכול להכניע לגמרי את השקר, כי אעפ"י שהם מכניעים ומבטלים לפעמים איזה שקר אבל הוא רק לפי שעה, אבל אחר כך מתגבר השקר בשקרים ורמאות יותר ומקלקל זה התיקון והאמת שהמשיך זה הצדיק בעולם, ולפעמים מתגבר אחר כך ה"ס"א והשקר ע"י האמת של זה הצדיק יותר ויותר, כי יונק מזה האמת ומהפכו לשקריו ורמאותיו עד שדווקא ע"י זה האמת הוא מתגבר יותר.

אבל הצדיק האמת הנ"ל שהוא בחינת נקודת האמת שבין הצדיקים, שהוא יודע מכל זה והוא יודע האמת לאמיתו עד הסוף והוא צופה ומביט עד סוף כל הדורות, כשארז"ל לענין משה רבינו שהיה יודע כל מה שתלמיד ותיק עתיד לחדש, והוא יודע להמשיך אמת כזה בעולם שאי אפשר לקלקלו בשום אופן, ואעפ"י שעליו מתגברת ה"ס"א והשקר ביותר ויתר מעל כל הצדיקים ומחפה ובודה עליו שקרים שלא עלו על ליבו, וכמו שמצינו בכמה דורות שדווקא על הצדיק היחיד בדור הגדול במעלה ביותר, אמרו עליו שקרים וכזבים ועלילות שלא עלו

על דעתו. והראשון היה אברהם אבינו שאמרו עליו שהוא מין, כמו שמובא במדרש שאמרו בשביל המין הזה בא הרעב, וכן משה רבנו חשדוהו באשת איש וכל אחד קינא לאשתו ממשה, וכן ירמיהו חשדוהו באשת איש וכן ביוצא בזה על גדולי הצדיקים, דווקא על יחידי הדורות אמרו דברים כאלה. אבל סוף כל סוף דבריהם חיים וקיימים לעד ולנצח ודברי החולקים בטלים ומבטלים כי שפת אמת תיכון לעד, כי הצדיק בחינת נקודת האמת הנ"ל הוא ממשך אמת כזה בעולם שהיא בחינת שורש תכלית האמת שע"י זה עיקר ביטול השקר בשרשו כנ"ל. ועל כן מזהיר הכתוב שכל שבעת הנרות יאירו אל מול פני המנורה, שכל השתדלותם של כל הצדיקים והכשרים הכלולים בשבעת הנרות, שהם בחינת שבעת ימי הבנין, שהם בחינת שבע שבתות של ספירת העומר, כולם יהיו כל עבודתם להאיר אל מול פני המנורה, להמשיך אור פני המנורה בעולם, שהוא אור הצדיק שהוא נקודת עצם האמת שעל ידו עיקר ביטול השקר לגמרי עד קצה אחרון כנ"ל.

כי עכשיו אי אפשר לגלות האמת בשום אופן, ואפילו מי שזוכה לאיזה אמת לאמיתו אי אפשר לו לגלותו כי אם ע"י שמכסה אותו בכמה כסויים ולבושים עד שנתכסה באמת מרוב בני האדם, רק מעטים הם אלו שזוכין להבין האמת מתוך הכיסוי דווקא. כי עתה בהכרח לכסות האמת, כי אם יגלה האמת בפרוש יוכל השקר להתגבר יותר ויותר ע"י זה האמת דווקא. כנזכר לעיל באריכות שכל מה שמגלן איזה אמת, הם מתגברין ע"י זה דווקא בשקרים יותר ויותר.

ובשביל זה החכמים האמתיים צריכין להיזהר בדבריהם האמתיים מאוד מאוד איך לאמרם, לכסותם בכמה כסויים באופן שלא יתגבר השקר ח"ו ע"י התגלות האמת דווקא, שזהו בחינת "חכמים היזהרו בדברכם" וכן מובן בדברי רבנו ז"ל בכמה מקומות שבכמה וכמה כסויים צריך לדבר האמת עם העולם וכו'. אבל לעתיד כשיבוא משיח שאז יתבטל השקר, אז נוכל לגלות האמת בפרהסיא בפני כל עם ועדה, כי עכשיו היא בחינת ותשלך אמת ארצה, ואפילו מי שהוא איש אמת, צריך להסתיר את האמת ולכסותו בארץ ובעפר שלא יתגבר השקר ביותר ע"י התגלות האמת כנ"ל, אבל לעתיד יתקיים אמת מארץ תצמח ואז נוכל לגלות האמת לעין כל.

יורה דעה א- סימני בהמה וחייה טהורה ד'

עיקר היתדות זה תלילות ופסיקות!

בהירות הדרך

ברוך זרברל

ידוע המעלה הגדולה של השתטחות על קברי צדיקים, שגדולים צדיקים במיתתם יותר מבחייהם והם יכולים לפעול ישועות גדולות ברוחניות ובגשמיות לכל אדם אשר בא אליהם ומתפלל ומבקש על נפשו ועל צרכיו. וכמוכן מי שמגיע אל קבר הקדוש של רבינו שהבטיח הבטחה עם שני עדים שמי שיגיע אליו ויאמר תיקון הכללי ויתן פרוטה לצדקה הוא ישתדל לאורך ולרוחב להושיעו ולתקנו.

אבל כמו שהצדיק משפיע על האדם ישועות ופועל עבורו, כמו כן האדם עצמו שבא אל הצדיק גורם לצדיק שעשועים ונחת רוח גדול. וזה פלא גדול, כיצד יתכן שאל האדם הפחות שבפחותים שבא עם כל עונותיו של הצדיק שהוא קודש קודשים, יכול להשפיע לצדיק נחת רוח ושעשועים גדולים?

את זה מסביר רבי נתן בליקוטי הלכות, חושן ומשפט ב, הלכות מתנה ה': "וזה בחינת מה שהולכין על קברי צדיקים, כי הצדיק כל תשוקתו תמיד לעלות מדרגא לדרגא וזה עבודתו כל ימי חייו, ואפילו לשעולה למקום שעולה, אינו מסתפק עצמו בזה כלל, רק חותר ומתגעגע לעלות יותר ויותר, אבל אי אפשר לעלות מדרגא לדרגא כי אם ע"י ירידה שקודם העלייה. וכל הימים שהצדיק חי בזה העולם, אעפ"י שהוא צדיק גדול במדרגה עצומה מאוד, אעפ"י כן יש לו איזה בחינת ירידה לפי בחינתו קודם כל עלייה, כי אי אפשר לעלות כי אם ע"י בחינת ירידה כנ"ל. אבל כשנסתלק מזה העולם ושם בעולם הבא אין שייך ירידה, והצדיק משתוקק אעפ"י כן לעלות בכל פעם מדרגא לדרגא, כי אעפ"י שנסתלק למקום שנסתלק וזוכה לרב טוב אשר עין לא ראתה וכו', אעפ"י כן הוא חפץ לעלות יותר ויותר כי לגדולתו אין חקר. אבל אי אפשר לעלות כי אם ע"י הירידה כנ"ל, ושם אין שייך ירידה.

על כן כשבא אחד על קברו וצועק על רבינו עונותיו שהם בחינת ירידות, אזי גורם תענוג גדול לצדיק, כי אז הצדיק מוריד עצמו למקום ירידתו של זה הבא על קברו להיושע שם, כי כבר הבטיחנו שאין שום ירידה בעולם שלא יוכל להושיעו ולהעלותו משם סוף כל סוף ואזי נחשב הצדיק כאילו ירד בעצמו. וע"י זה הצדיק עולה עוד לעילא ולעילא לפי בחינתו, בבחינת "הירידה תכלית העלייה" כי זוכה לחתור ולמצוא עוד חסדים נפלאים ונעלמים מאוד ולגלות אותם מהעלם אל הגלוי. וזה שיכול להושיע ולהעלות את זה שבא אליו. וזה עיקר התענוג ושעשוע הצדיק יותר מכל תענוגי עולם הבא! כשהוא עושה טובה נצחית לאיש הישראלי שירד למקום שירד, כי זה עיקר עבודתו בחייו ולאחר הסתלקותו, שהוא עומד ומשמש במרום, ועיקר העבודה והשימוש לעזור לישראל, בכלל ובפרט בעת צרתם.

שאלה: רבינו מביא כמה פעמים בכתביו את המושג "מפורסמים של שקר" האם הצדיק יכול להסביר מי נקרא "מפורסם של שקר"?

תשובה: אתה צריך לדעת אשר חכמינו ז"ל אמרו עשה לך רב, וצריכים לשמור מאוד מאוד מי הוא הרב, כי כך אמר רבינו: "היצר הרע דומה כמו מי שהולך ורוץ בין בני אדם וידו סגורה ואין אדם יודע מה יש בתוכה. והוא מרמה בני אדם ושואל לכל אחד, מה אני אוחז? ולכל אחד נדמה לו כאילו הוא אוחז מה שהוא מתאוה, ועל כן הכל רצים אחריו ואחר כך הוא פותח את ידיו ואין בה כלום.

וכן הוא אצל רבנים, אדם רץ אחר מישהו ימים ושנים והוא מכור אליו לגמרי ונדמה לו שישועתו תלויה ברב הזה והוא עובד עליו ומריק לו את הכיסים או מהפנט אותו לגמרי ולבסוף הוא פותח את היד ורואה שהכל כלום. ולכן כשאדם מתקרב אל איזה רב, יהיה מי שיהיה, צריך תמיד לזכור מה שאמר רבינו "את זה תקבלו ממני שלא יטעה אתכם העולם, כי העולם מטעה מאוד מאוד". ומה צריך האדם? שכל ודעת, ועיקר השכל והדעת הוא "אתה הוראת לדעת כי השם הוא האלוקים אין עוד מלבדו" שיחדיר בו אמונה פשוטה בו יתברך וילמד אותו איך מדברים אל הקב"ה, שזה יש לו תיכף ומיד ביד "ומה שביד בטוח", כי למדתי אצל רבינו איך לדבר אל הקב"ה ולדעת שאני עצמאי ואין לי אף אחד בזה העולם רק הקב"ה, ורק הוא יתברך יכול לעזור לי, וכן הרב צריך להכניס בו תשוקה עצומה ללימוד התורה הקדושה.

ולכן "מה שביד בטוח" אם התחלתי ללמוד בכל יום מקרא, משנה וגמרה וכו' בזכות הרב הזה, אם התחלתי להתחזק ברצונות וכיסופים להשם יתברך והתחלתי לדבר איתו יתברך, אזי אלך אחרי הרב ואלמד ממנו, ואם לא, צריכים לדעת שהכל דמיון גדול ולבסוף אפתח את היד ואראה שאין ביד שום דבר ואיבדתי את שנותי היקרות, אבל צריך לזכור תמיד לכבד כל אדם וכל רב, רק לבדוק היטב אחרי מי אני הולך וממי אני לומד.

דיבורי אמונה הרב עודד שרבי

הקב"ה נפח בנו חלק מעצמותו, כמו שנאמר "וייפח באפיו נשמת חיים" "מאן דנפח מדילי נפח", הוא נתן לנו את הכוח שלו, שנאמר "נעשה אדם בצלמנו כדמותנו". כשדיבר עם כל המלאכים וכל אחד נתן לנו את אחת מהיכולות שלו. זאת אומרת לכל יהודי יש עוצמה, הוא מחובר לכל העולמות כולם, כל מילה שלו משפיעה, כל מחשבה, כל מעשה, בכח האמונה שלו הוא יכול להפוך עולמות, יכול לשנות את עצמו ואת המציאות שלו, כל אחד מאיתנו הוא תכלית כל הבריאה כולה, צריך כל יהודי לומר - בשבילי נברא העולם. הקב"ה ברא את כל העולם כולו בשביל כל יהודי ויהודי, איזה זכות, אבל גם חובה גדולה, כמו שאומר רבינו שצריך כל אחד לראות מה חסר בעולם ולהתפלל על זה.

בן אדם הולך בעולם וכל היום חושב על עצמו, על צרכיו, על ענייניו הקטנים, תעצור, תחשוב קצת, האם בשביל זה נבראת, בשביל לעבוד כל היום כדי לגמור את החודש, בשביל לרדוף כל היום אחר תאוות, יש לך תפקיד חשוב, אתה אחראי על כל הבריאה הנפלאה שברא הקב"ה, אתה יכול להשפיע על כל המציאות ועל כל העולם כולו ואתה מתעסק בקטנות. אבל כדי שהאדם יוכל לחיות את זה, הוא צריך ללמוד על זה, להתבונן בכך, להאמין. אנשים מסתובבים בעולם ומחקים את הגויים, לומדים ממעשיהם, חושבים שהעולם הזה עם כל התאוות שלו זה התכלית, אנחנו צריכים לזכור שהשם בחר בנו מכל העמים, שאנחנו עם סגולה, יש לנו תפקיד מיוחד, יהודי יש לו תכלית, יש לו עולם הבא, יש לו תפקיד חשוב.

לכל אדם יש קשיים, יש מניעות, יש גם נפילות וניסיונות, אף אחד לא אמר שצריך להתייאש או להפסיק להאמין, נפלת, תקום, אם נפלת זה לא אומר שאתה לא שווה, אם לא הצלחת, זה לא אומר שאתה לא יוצלח או שאין לך את הכישרונות, ההיפך, מתוך הנפילות האדם לומד, מתוך הכישלונות האדם נבנה, "שבע יפול צדיק וקם" אם הצדיקים לא היו נופלים וקמים, הם לא היו נהיים צדיקים.

אז מה מפריע לנו להצליח? מה מפריע לכל אחד להצליח? נקרא ונראה מה שאומר רבי נחמן מברסלב: "המניעה הגדולה שבכל המניעות היא מניעות המוח" - מוח של מי? של כל אחד מאיתנו, הוא מונע לנו את ההצלחה, הוא מונע מאתנו את ההתקדמות, המחשבות המחלישות, חוסר האמונה שלנו, זה פוגע לנו בכל תחום בחיים, עסקים, שידוכים, שיעורי תורה. "דהיינו כשלבנו חלק ואינו משים לבו ומוחו היטב" - כשהלב חלוק, הלב והמוח רחוקים, הם לא באותו כיוון. האדם לא מאמין שהוא יכול להצליח. זה מה שעוצר אותו בחיים.

אנחנו מתייאשים כל הזמן כי אנחנו לא מאמינים בכוח שלנו. יהודי, זה עוצמה שאי אפשר להסביר אותה, אתם קרואים אדם, אתם, ולא אומות העולם. אנחנו, עם ישראל, קרואים אדם. אנחנו קורצנו מחומר של כל המלאכים, רבי נחמן אומר שאיש הישראלי נברא כדי שתהיה לו ממשלה על המלאכים. אנחנו חלק מהבורא יתברך בעצמו,

ספרים מיוחדים בהוצאת 'אור הגנוז ברסלב'

מסע אל הפנימיות ע"פ הסיפורי מעשיות והתורות של רבינו

מדריך מעשי למודעות עצמית וחשיבה חיובית ע"פ רבי נחמן מברסלב

דרכי התשובה ע"פ רבי נתן מברסלב

קיצור ליקוטי הלכות של רבי נתן מברסלב

להזמנות - 0544-525396 / 03-9091753

המבצע עד גמר המלאי המעוניינים לתרום למבצע יתקשרו לטל הנ"ל

קו השיעורים אור הגנוז ברסלב - 03-7739866

שלושה 1 ליקוטי הלכות של רבי נתן, שלושה 2 שיעורים כללים ברסלב, שלושה 3 שיעורים בסיפורי מעשיות של רבינו, שלושה 4 שיחות חברים, שלושה 5 שיחת חיזוק שבועית, שלושה 6 פינת המאזינים.

אם אתה חפץ להשתנות באמת והתרן מוכן להשקיע את כל המאמץ תוכל להתגבר ולשנות כל הרגל.

לעילוי נשמת

יהודה בן מרים ז"ל
פנינה בת אסתר ז"ל
יעקב בן רוז ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה.

המעוניינים בהקדשה של העלון
0544-525396

ליקוטי מוהר"ן רבי נחמן מברסלב

כי טוב מאוד מעלת הצדיקים הגנוזים, שהן יכולין לקבל שפע ורוב טובה להמשיך להעולם, ואינם שואלים עליהם ואינם מקטרגים עליהם, מחמת שהם גנוזים ואינם מפורסמים. אך אפילו מי שהוא מפורסם, כשיש עליו מחלוקת, הוא תועלת לזה, כי המחלוקת מכסה עליו ועל ידי זה יכול להשפיע שפע להעולם ולא ימחו ויקטרגו עליו. וזה: המכסה שמים בעבים. שמים הוא בחינת הצדיק, על שם אש ומים, היינו אהבה ויראה, ועל שם זה נקרא הצדיק שמים, וזה: המכסה שמים בעבים - מלשון עביות וגשמיות, שמכסה את הצדיק בעביות וקשיות, שמקשין וחולקין עליו, ועל ידי כיסוי המחלוקת והקשיות האלו: המכין לארץ מטר - כי על ידי זה יוכל להמשיך שפע בלי קטרוג כנ"ל. וזה: צופה רשע לצדיק וכו' (תהילים לז) - שהרשע, שחולק על הצדיק, הוא רק צופה, היינו ציפוי וכיסוי על הצדיק, כדי שיוכל להמשיך שפע כנ"ל. אך: ומבקש להמיתו - שהרשע מבקש לעקור ולהמית, חס ושלום, את הצדיק. השם לא יעזבנו בידו.

תורה קי"ד

היה זה בערב שבת קודש, ביום שישי אחר הצהרים. ובעיר ויטבסק ממהרים כולם בהכנותיהם האחרונות לכבוד שבת. גם רב העיר, הגאון רבי אייזיק, מתכונן ללכת למקוה כדי לטבול את גופו במים הטהורים לכבוד שבת. הוא לוקח את המגבת, ו... הנה נכנס לביתו יהודי מתושבי העיר.

"במה אוכל לעזור לך?" - שאל הרב. "באתי אל הרב לדיון תורה" - ענה האיש. "ולא מצאת שעה נוחה יותר?" - נדהם הרב. "לא!" - השיב התמהוני, "בכל ימות השבוע עסוק אני. בבוקר, מתפלל ואוכל. ומשעה תשע אני מלמד כל היום עד הערב. כך שרק ביום שישי אחר הצהרים מתפנה אני לבוא לדיון תורה."

"והיכן הוא בעל הדיון השני?" - שאל הרב. "הוא כאן עימנו" - עונה המלמד, "זהו אלוקים הנמצא בכל מקום."

חבש הגאון את ה"שטריימל" לראשו, חגר את אבנטו למתניו, התיישב ואמר: "מבין אני שאתה התובע. ובכן, טען את טענתך". פתח המלמד ואמר: "כתוב בגמרא ובמדרשי חז"ל: "שלושה שותפים באדם: אלוקים, אביו ואימו". ובכן, שלושת השותפים חייבים לדאוג לו ולמלא את כל מחסורו. והנה בת לנו בוגרת שהגיעה לפרקה, ולי ולאשתי אין אף פרוטה כדי להשיאה, ואילו לו - לאלוקים, השותף השלישי, יש הרבה ואיננו נותן, לכן תבעתי אותו לדיון תורה". בשמוע זאת הרב התלהטו פניו והוא שקע במחשבות. ולבסוף פסק את פסק הדיון ואמר: "הצדק עימך. אתה זכית בדיון. אלוקים חייב לתת לך כמה שדרוש לך כדי להשיא את ביתך". המלמד חזר לביתו. ואומנם בעל הדיון הנתבע, אלוקים, קיים את פסק הדיון כבר ביום ראשון. באותו יום זם את המלמד ואשתו בכסף רב שהספיק להם כדי להשיא את ביתם. וכיצד זכו?

אשת הפריץ סבלה מכאבי שיניים חזקים זה חודש ימים. היא הייתה כבר אצל טובי הרופאים ומאומה לא עזר לה. האישה אינה מוצאת מנוח, היא צועקת ובוכה, אינה יכולה לישון ונאנקת מעוצמת כאביה. בראות זאת הנער העובד שם, אמר לפריץ: "בקרבת מקום גרה יהודיה, היודעת ללחוץ לחש מסוים על השיניים, והן מתרפאות." הפריץ היה מלגלג לנער בכל פעם שחזר וסיפר זאת. אולם עכשיו, כאשר החמיר המצב ואף מומחי הרופאים לא הועילו, ביקש לנסות את הלחש. אם לא יועיל - לא יזיק, אמר, ושלח להזמין את האישה, היא אשת המלמד. בהיכנס אשת המלמד אל חדר החולה פנימה, השתקו כולם וזזו לצדדים כדי לפנות לה מקום. ה"מומחית" ניגשה מיד אל מיטה, התישבה עליה, פתחה את פי החולה ולחשה לתוך שנייה מה שלחשה. והנה, נס! הכאב חלף עבר. אשת הפריץ התישבה על מיטתה בחיוך של הקלה, נשמה נשימה עמוקה וקראה: "תודה לקל! הבראתי! זאת יהודיה, הצלת אותי. אמרי מה שכרך וינתן לך מיד". אמרה האישה: "בת לנו בוגרת שעליה להשיא ואין בידנו אף פרוטה". "אמרי בכמה כסף יש לך צורך כדי להשיא את ביתך. אל תתביישי" - האיץ בה הפריץ. והאישה החלה למנות: "חמש מאות. ועוד שלוש מאות עבור נדוניה ומאתים עבור החתונה". נתן הפריץ בידו האישה את כל הכסף, והיא הוסיפה: - "גם כרים וכסתות דרושים לה". הכניסו למרכבה כלי מיטה ומתנות מאת אשת הפריץ ושלחוה בתודות לביתה.

אז אמר המלמד: "נתקיים פסק הדיון של הגאון הצדיק רבי אייזיק".

אליס אתרופה

רבי נתן

פלא יחברק ירחם צ'יני ויצ'ני אפאליק צ'יני לני
הבקאות לצריכין אפאליק צ'י צ'אנו, לפם בחינת בקי
הרצוא בקי בלוב. לפם בחינת
"אם אסק למים למ אמה ואצ'יץ לאו הפיך". ט בודאי הוא בקיאות גדול
ווצ'ום מאוד באלר דיברונן בצה סוגה ס'צ'יני, ויותר יל אדבר מצה ס'צ'יני בל יום,
ט עוקב האב מכל ואנוש הוא וחולר מאוד. וסאוד וכאוד חותרים צ'יניו מאוד בל יום
אפס'ו אפארי חס ושלום. וצריכין בל ס'צ'יץ אצ'ור היטב בחינת הבקאות פ'ני, וצוד
סאוד ליחות קדושות ומרות נוראות בלייביס אצה, אמון ילאר קיים צ'י צ'אודו מ'יוד.
באמת איני יבול ארביין בל ס'צ'יני אפאליק אצה, ואם צ'עלר צ'יניו מ'יוד ס'צ'יני,
באמתיות ורומיות ומחולקות ובצ'ינות אף צ'י פ'ן אפאליק, אפאליק וצ'דין יל
תקווד אכות אכל טוב בצה ובבא ארצ'ו.

מכתב לכ"א

משיבת נפש רבי אלתר טפליק

צריך להיות עקשן גדול בעבודת השם והבן הדבר היטב, כי על כל אדם שרוצה להיכנס בעבודת השם ואפילו הקטן שבקטנים בהכרח שיעבור עליו עליות וירידות בלי מספר וכמה מיני נפילות והשלכות. כי לפעמים יש שמפילין אחד בכוונה מעבודת השם, ועל כל זה צריכין להתחזקות גדול בלי שיעור וכמבואר מזה קצת למעלה. וכמה פעמים הוא צריך להתחזק ולהתאחז עצמו רק בדרך עקשנות, וצריכין עקשנות גדול מאוד בזה וזכור דבר זה היטב כי תצטרך לזה מאוד, ודע שכל אלו הנפילות והירידות והבלבולים צריכים בהכרח לעבור בהם קודם שנכנסין בשערי הקדושה וכל הצדיקים והיראים האמתיים עברו בכל זה.

עמוד אחד מספרי רבינו הוא תיקון על הכל! רבי נתן

עכשיו בתוקף הגלות המר הזה עת החושך יכסה ארץ וערפל לאומיים, הקדים השם יתברך תרופה למכה ושלח לנו קרן אור משמי מרומים את הצדיק יסוד עולם רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א שבתורתו, עצותיו ודרכיו הנפלאים שולח לכל יהודי ויהודיה מסרים של תקווה וחיוזוק, של שמחה ואמונה, עיצות נפלאות איך להחזיק מעמד בכל מצב ולהתחיל בכל פעם מחדש.

מה רבי נחמן יכול לעשות בשבילי? ומה אני יכול לעשות בשבילי?

באו ותהיו חלק מאנשי הצדיק האפויים בליבו, המקורבים אליו באמת ורוצים בטובת ישראל.

קבלו פעם בחודש חבילת עלונים של אור הגנוז בברסלב להפצה: 03 9091753 | 0544-525396 ותזכו לכל הברכות והישועות בעולם הזה ולאור הגנוז לעולם הבא. * השתתפות בתרומה צנועה בעלות

חיידשים ועיונים בדרכו
ותורתו של רבינו הקדוש
רבי נחמן מברסלב זצוק"ל
ותלמידו רבי נתן זיע"א

תאמין שיכולים לתקן

פעם אחת בא אל רבינו אחד שנפל מאוד בדעתו מחמת עוונותיו, ענה ואמר לו רבינו "אם אתה מאמין שיכולין לקלקל תאמין שיכולין לתקן". במשפט זה טמן לנו רבינו לדורות, את עיקרי יסודות האמונה והתיקון, ואת זה הוא גם מלמד אותנו בתורותיו ובעיקרי הנהגותיו ודיבוריו המחזקים - אין שום יאוש בעולם כלל, תמיד יש תקווה והכלל והיסוד שהכל תלוי בו הוא האמונה. לעולם יש תשובה, גם אם האדם נפל למקומות המרוחקים ביותר, השם יתברך נמצא איתו ואצלו והוא מצפה לכל פעולה או מחשבה ונקודה טובה שלו.

אך אפשר לשאול כאן שאלה גדולה, הרי גלוי וידוע שהקב"ה ברא את התשובה לפני שברא את העולם, כלומר הוא ידע שבני האדם עתידים לקלקל במעשיהם. ועוד, הרי אנחנו יודעים בפירוש שמלאכי האמת באו וקיטרגו על בריאת האדם ואמרו להשם יתברך שהוא עתיד לחטוא ולעבור על רצונו, כמו שכתוב "מה אנוש כי תזכרנו שעתידי למחטי קמך ועתידי לארגזא קמך", כלומר מלאכי האמת באו להקב"ה ואמרו לו כביכול מדוע אתה בורא את האדם הרי אתה יודע שהוא עתיד לחטוא ולקלקל ואם כך מה הטעם שתברא אותו.

ובאמת הקושיה שלהם הייתה קושיה, שהרי מה התכלית לברוא אדם שעתידי לקלקל, הרי גם אדם פשוט שיוצר או ממציא משהו, הוא עושה זאת על מנת שיהיה כשיר ומתוקן ומה הטעם לעמול על דבר שאתה יודע מראש שהוא עתיד להתקלקל. כל שכן וכל שכן הקב"ה, שברא אין-ספור עולמות והכל בשביל האדם הבעל בחירה, שיעשה רצונו ויכיר אותו, ואם כך, מה הטעם לברוא את האדם אם אתה יודע כבר מראש שהוא עתיד לקלקל. וגם אם נאמר שלבסוף הוא יתקן, עדיין נשארת הקושיה מה העניין לברוא אדם שיקלקל ואחר כך יתקן ויחזור למצבו הקודם, האם בשביל כך ברא הקב"ה אין סוף עולמות בחכמה כל כך גדולה והכל בשביל האדם שהוא תכלית הבריאה, כדי שהוא יקלקל ולבסוף יתקן ויחזור למצבו הקודם? משל לעשיר גדול שהציעו לו להשקיע בעסק גדול הון רב ואמרו לו שהוא עתיד להפסיד הרבה כסף במהלך השנים אבל לאחר שנים רבות של יגיעה הוא אמור לכסות את ההפסדים ולהחזיר את הכסף שהוא השקיע בלי להרוויח דבר, האם מי שיש לו מעט שכל יסכים לעסקה כזאת??

כל שכן להבדיל, אין סוף הבדלות הקב"ה, שאין סוף לחכמתו ולגדולתו, לא יברא או סוף עולמות רק בשביל האדם ויוריד את הנשמות לעולם הזה והם יקלקלו ויתקנו מבלי להוסיף ולהשיג דבר. אלא בודאי שיש כאן תכלית גדולה ונעלה, שרק יודע תעלומות יודע אותה ובודאי שלאחר הקלקול והתיקון יגיע האדם למעלות רמות ונעלות טרם ירד לעולם. כעת לאחר שירד והתרחק מאוד פני מלך חיים וקלקל כמו שקלקל נוצר אצל האדם תחושת החיסרון והצימאון, כי אם לא היה מתרחק הרי שהיה יכול להתרגל להרגשת הקרבה ולא היה מעריך אותה, אבל כעת לאחר שקלקל והתרחק כביכול מהשם יתברך וזכה לתקן ולהתקרב בשנית, כעת הוא מעריך את הרגשת הקרבה והוא זוכה לשמחה ואהבה גדולים יותר, משל לבן מלך שהיה בארמון המלך שנים, כל זמן שהיה קרוב לאביו ויהיה רגיל במנעמי המלכות היה הכל מובן מאליו אצלו והוא הפסיק להעריך את כל מה שיש לו ואת המצב בו הוא נמצא, אבל יום אחד הוא גורש מהארמון ואז החל להרגיש את החיסרון והסבל, אז התחיל גם להתגעגע באמת אל המלך וכשחזר לארמון העריך וייקר יותר את מה שיש לו.

אחי! אם אתה מרגיש שאתה רחוק ממנו יתברך... זכור תמיד! השם איתך, עימך ואצלך תמיד!

שלושה צפרדעים באגם, הראשונה אומרת: "קוונה!" השניה אומרת: "קוונה!" השלישית אומרת: "קוונה! קוונה!" הראשונה מוציאה רובה ויורה בשלישית. השניה שואלת את הראשונה: "למה ירית בה????" הראשונה עונה: "היא ידעה יותר מדי"

הסוד שבן הרב מאיר שלמה

מובא בספרים הקדושים כי הדרישה להיות שמח בחלקו היא גם על הרוחניות. דבר זה צריך ביאור, כי בגשמיות אנחנו מבינים מדוע האדם צריך להיות שמח בחלקו, כי האושר האמיתי נמצא רק אצל מי ששמח בחלקו, אבל קשה להבין מדוע שהאדם ישמח בחלקו גם ברוחניות, אשר לכאורה זה נוגד את היהדות, כי הרי אנו יודעים שהתורה דורשת מאיתנו להיות מלאי רצונות ושאיפות "כל אחד ואחד מישראל חייב לומר מתי יגיעו מעשי למעשה אבותי" כלומר דורשים מאיתנו ללמוד הרבה ולקיים מצוות ולהוסיף כל הזמן בקדושה ואם כך איך זה מסתדר עם הדרישה להיות שמח בחלקו ברוחניות? ויתרה מכך, הרי אי אפשר להתקדם בעבודת השם ללא שאיפות ואם האדם ישמח בחלקו ושמח וטוב לו אם מה שיש לו כיצד יתקדם?

אלא ההסבר הוא, כי יש חילוק והבדל בעניין הזה, בין השמח בחלקו ברוחניות ובין השמח בחלקו בגשמיות. אצל השמח בחלקו בגשמיות, תחושת הרגוע והסיפוק, עוצרים את האדם מהרדיפה אחר עולם הזה. ואילו אצל השמח בחלקו ברוחניות, תחושת הרגוע, הסיפוק והשלווה הנפשית, אינם מחלישות את הרצונות, אלא דווקא מוסיפות חשק לעוד ועוד מצוות.

וההסבר לכך, מבואר על פי דברי הצדיקים, שגילו לנו כי ע"י קיום המצוות נמשך עלינו ע"י המצווה, אור רוחני מהשם יתברך. ולא עוד, אלא ככול שהמצווה יותר חשובה אצלנו ואנו יותר שמחים בקיום המצווה, כך יש יותר כח במצווה לפעול בקרבנו. ולכן, ככל שהאדם מתחזק יותר לשמוח במצוות ובלמוד תורה, כך יש למצווה יותר אור ועוצמה, והאדם מקבל יותר השפעות רוחניות ע"י המצווה.

נכון אני צריך לרצות ולשאוף ולהתקדם ברוחניות, אבל אפשר גם להיות מתוסכל כל החיים מעצם זה שלא נהייתי מה שאני רוצה או לא זכיתי. על כן צריך להבין שאם השם היה רוצה, אז הכל היה מתאפשר ואם עדיין לא זכיתי לכך, אין זאת כי אם שזה רצון הבורא שהוא יעבוד את השם בצורה הזאת, בהצנע לכת וללא שום משרה ופרסום וכנראה שדווקא מצבך הנוכחי, זו הדרך שלך לשלמות נפשך.

אבן טובה עיונים בסיפורי מעשיות

במעשה משבעה בעטלירס, התקבצו כמה חכמים גדולים במעלה, וכל אחד התפאר בחיים הטובים שלו, וסיפר להם הבעטליר החרש, שפעם אחת היתה מדינה שהיה בה גן וכולם היו חיים טובים ע"י אותו הגן, ועל הגן היה גנני. עד שבא עליהם מלך אכזר וקלקל את כל החיים הטובים שהיה להם מאותו הגן, והשאיר שם שלוש כיתות של עבדים, שקלקלו את הטעם והריח והחשיכו את העיניים.

המדינה היא כמובן החיים הפרטיים והכלליים של כל אחד מאיתנו, שקודם החטא היינו בגן עדן, במצב שבו הרגשנו את כל הטוב שבעולם, עד שבא המלך האכזר וקלקל את החיים הטובים שלנו ע"י שהפיל אותנו לתאוות ועשה את בני העולם לעבדים לשלושת הבחינות של התאוות - תאוות הממון, תאוות האכילה והתאוות הידועה. ואומר להם הבעטליר החרש, לכל אותם גדולים במעלה שהתפארו בחיים הטובים שלהם, אם אכן אתם חיים טובים, נראה אם תוכלו להושיע את המדינה ואם לא תוכלו להושיע אותם, יוכלו הקלקולים של אותה המדינה להזיק גם לכם.

הבעטליר החרש הוא כמובן הבחינה של רבינו הקדוש, שהוא יכול לתקן את המדינה ואת האנשים המקושרים אליו ולהחזיר להם את טעם החיים, הוא גם הגנני שמתפל בגן הנשמות, כי יש כמובן הרבה צדיקים גדולים לעם ישראל, אך צדיקים כאילו שלא ביטלו את התאוות בתכלית השלמות, אינם יכולים להושיע את עם ישראל ולרפאות את הבת מלך. רק צדיק האמת, שהוא הצדיק יסוד עולם, שאין בו שום שמץ של תאוה, יכול לתקן את המדינה ולהחזיר לבני העולם את הטעם והריח והמראה. כי אפילו אם הצדיקים הם גדולים במעלה מאוד, וחיים חיים טובים באמת, שהגיעו להשגות גבוהות וקרבת השם אמיתית, אעפ"י כן אם עדיין יש בהם אחיזת הרע, אין הם יכולים לתקן את ישראל, כי הרע יכול להאחז בהם.

ואז נותן להם הבעטליר החרש לטעום מהלחם והמים שלו, והם הרגישו בלחם ובמים את כל הטעמים ונתתקן מה שנתקלקל אצלם. הלחם והמים הם כמובן התורות והעצות של רבינו הקדוש, שמי שטועם אותם, כמובן שיכול להגיע לכל המעלות ולתקן את הכל.

חוברת תפילות מהודרת לבת ישראל

בגרפיקה צבעונית ומאירת עיניים, נייר כרומה חשוב עם 32 עמודים של תפילות ע"פ נושאים, דיבורים פשוטים היוצאים מן הלב, ע"פ הליקוטי תפילות של רבי נתן מברסלב זיע"א.

חבצע הפצה לזיכוי הרבים 2.5 ש"ח בלבד לחוברת. להזמנות - 03-9091753 / 0544-525396